Rocznik 1937. Nr 24.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 5 czerwca 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszenie

Ministra Skarbu

z dnia 26 maja 1937 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

(Monitor Polski nr 121, poz. 186)

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczenia i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 694) ustalam na miesiąc czerwiec 1937 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu

(—) E. Kwiatkowski.

2.

Starostwo świętochłowickie
Nr Wet. 1/6

Ogłoszenie

Na podstawie art. 369 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. nr 19, poz. 167) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Wilhelma Malika w Rudzie zaraza świń wygasła.

Świętochłowice, dnia 31 maja 1937 r.

Starosta
w z
(—) mgr Pietrański
wicestarosta

3.

Obwieszczenie

dotyczące urlopowania lekarza weterynaryjnego obwodu Nowy Bytom.

Lekarzowi weterynaryjnemu obwodu Nowy Bytom p. Henrykowi Garguli udzieliłem urlopu wypoczynkowego w czasie od 1 do 28 czerwca 1937 r.

Zastępstwo obejmie lekarz weterynaryjny z obwodu Lipiny p. Tomasz Bąk.

Świętochłowice, dnia 31 maja 1937 r.

Starosta i Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński.

4.

Dodatek III

z dnia 20 maja 1937 r.

do ordynacji gminy Nowy Bytom

z dnia 22 września 1932 r.

o opłatach administracyjnych.

§ 1.

Ordynacja z dnia 22 września 1932 r. o opłatach administracyjnych, w brzmieniu obwieszczenia Naczelnika gminy z dnia 10 października 1933 r. ulega następującej zmianie:

Dodaje się po poz. 15 taryfy opłat nową pozycję 15a w następującym brzmieniu:

„Udzielenie informacyj adresowychi dla władz i urzędów skarbowych z wyjątkiem nformacyj udzielonych na zasadzie art. 60 ordynacji podatkowej z dnia
(Dz. U. R. P. nr 14 poz. 134) . . . . 0,05 zł".

§ 2.

Dodatek niniejszy wchodzi w życie z dniem 7 kwietnia 1937 r.

Zarząd Gminny

(—) Basista

Naczelnik Gminy.

5.

Obwieszczenie.

§ 1.

Na podstawie § 1-go rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 5 stycznia 1937 r. w sprawie zabezpieczenia podaży i regulowania cen przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. Śl. Nr 1, poz. 1) w porozumieniu z Pow. Komisją do badania cen, wyznaczam z urzędu ceny maksymalne na następujące towary:

1. mąka żytnia 0-82% loco piekarnia lub detalista w hurcie za 100 kg . 33,50 zł
2. mąka żytnia 0-82% . . . . w detalu za 1 kg . 0,37 zł
3. chleb żytni 0-82% . . . . za 1 kg . 0,34 zł

§ 2.

Powyżej wyznaczone ceny obowiązują w powiecie świętochłowickim, począwszy od dnia ogłoszenia.

§ 3.

Przekroczenie powyższych cen karane będzie w myśl art. 4 i 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 31 sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 91 poz. 527).

Świętochłowice, dnia 4 czerwca 1937 r.

Starosta:

(—) Szaliński.

6.

Kad. 124/37.

Wyrok

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

Zamiejscowy Wydział Karny Katowickiego Sądu Okręgowego w Chorzowie przez Wiceprezesa S. O. A. Kleskiego przy udziale przedstawiciela Prokuratury Wiceprokuratora Tad. Roleckiego i protokolanta apl. s. Skarskiego na rozprawie głównej dnia 29 kwietnia 1937 r. w sprawie karnej przeciwko: Spondzie Augustynowi, zam. w Łagiewnikach, ul. Krótka nr 4 skazanemu orzeczeniem karno—administracyjnem Starostwa w Świętochłowicach z dnia 4. II. 1937 r. licz: K. 2./S/419/36/37 na karę grzywny w kwocie 60 zł z zamianą w razie nieściągalności na karę aresztu przez 5 dni, za wykroczenie z art. 1 rozp. pol. z dnia 1. IV. 1903 r. popełnione przez to, że w październiku 1936 r. wybudował w Łagiewnikach dom mieszkalny bez zezwolenia miejscowej władzy policji,

orzekł:

Oskarżony Sponda Augustyn winien jest wykroczenia z art. 1 rozp. pol. z dnia 1. IV. 1903 r. zgodnie z orzeczeniem karno—administracyjnem Starostwa w Świętochłowicach i za to skazuje się go na grzywnę w kwocie 10,— zł z zamianą w razie nieściągalności na karę aresztu przez 2 dni, na zapłacenie opłaty sądowej w kwocie 1,— zł oraz na ponoszenie kosztów postępowania karnego.

(—) Kleski

Za zgodność z tem, że powyższy wyrok uzyskał prawomocność w dniu 5 maja 1937 r.

L. S. (—) nieczytelny
pomocnik kancelaryjny.

Wojewódzki
Sąd Administracyjny
w Katowicach.
L. dz. S. 158/37 S. A.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

W sprawie sporno-administracyjnej Augustyna Spondy w Łagiewnikach Śl. ul. Krótka 4, powoda-apelanta, przeciw Naczelnikowi Okręgu Urzędowego w Łagiewnikach, pozwanemu w przedmiocie zarządzenia policyjnego — Wojewódzki Sąd Administracyjny w Katowicach na posiedzeniu publicznym dnia 19 maja 1937 r. w którym brali udział:

Prezes Sądu Szatko, jako przewodniczący,

Wiceprezes dr Kniażycki, sędzia zawodowy,

Augustyński, Koj, Popek, sędziowie niezawod.

zawyrokował po przeprowadzonej ustnej rozprawie:

1) Oddala się odwołanie powoda i zatwierdza się wyrok Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach z dnia 27 stycznia 1937 r. z tym, że wartość przedmiotu sporu zniża się do kwoty 200,— zł.

2) Koszty i wydatki postępowania nakłada się na apelanta.

3) Wartość przedmiotu sporu ustala się na 200,— zł.

Powody:

Zarządzeniem policyjnym z dnia 21 października 1936 r. pozwany nakazał powodowi natychmiastowe wstrzymanie budowy domu mieszkalnego, rozpoczętej bez zezwolenia policyjno-budowlanego. Zażalenie wniesione przeciwko temu zarządzeniu oddalił Starosta orzeczeniem z dnia 7 listopada 1936 r. jako nieuzasadnione. Dalszym zarządzeniem z dnia 22 października 1936 r. pozwany odmówił powodowi udzielenia zezwolenia policyjno-budowlanego, zaś zażalenie powoda wniesione przeciw temu zarządzeniu oddalił również Starosta powiatu świętochłowickiego orzeczeniem z dnia 7 listopada 1936 r., a to z powodu, iż wzniesienie budynku w miejscu projektowanym jest sprzeczne z § 1 statutu gminnego i z § 32 rozporządzenia policyjno-budowlanego z dnia 1 kwietnia 1903 i 9 lutego 1919 r.

Ponieważ powód budowę w dalszym ciągu wykonywał, pozwany wezwał go zarządzeniem policyjnym z dnia 14 listopada 1936 r. do rozebrania budynku w ciągu 14 dni pod zagrożeniem użycia środków przymusowych.

Przeciw temu zarządzeniu wniósł powód skargę do Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach o uchylenie go. W uzasadnieniu skargi powołał się powód na udzielone mu uchwałą Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach zezwolenie osiedleńcze z dnia 7 października 1936 r. na wybudowanie domku mieszkalnego, które przekonaniem skarżącego czyni zbędnym uzyskanie odrębnego zezwolenia policyjno-budowlanego. Podniósł nadto, iż urzędnik gminy Nocoń miał mu oświadczyć, że nic nie stoi na przeszkodzie w wybudowaniu domu mieszkalnego na odnośnej parceli. Zaznaczył również powód, że parcela jego posiada pośrednie połączenie z drogą publiczną.

Pozwany wniósł oddalenie skargi jako nieuzasadnionej.

Wydział Powiatowy w Świętochłowicach po rozpatrzeniu skargi oddalił ją wyrokiem z dnia 27 stycznia 1937 r. jako nieuzasadnioną, a to z tych motywów:

Wedle rozporządzenia policyjnego z dnia 1 kwietnia 1903 i 9 lutego 1919 r. wymaganym jest do budowy domu zezwolenie miejscowej władzy policyjnej. W myśl § 32 tego rozporządzenia wolno budynki wznosić z reguły tylko na parcelach, graniczących bezpośrednio z publiczną ulicą, placem, lub drogą publiczną. W mysl § 15 odstęp 2 tego rozporządzenia, osoba wykonywująca bez zezwolenia policyjno-budowlanego budowę, obowiązana jest usunąć wzniesioną bezprawnie budowlę, o ile nie można stanu budynku względnie jego położenia uzgodnić z obowiązującymi przepisami. Również w myśl § 1 statutu gminy Łagiewniki z dnia 5 października 1928 r. można stawiać budynki mieszkalne tylko przy ulicach i częściach ulic uregulowanych. W myśl § 4 statutu naczelnik gminy w poszczególnych wypadkach może czynić wyjątki, ale ta kwestia uchyla się z pod rozpoznania sądowego. Orzekający sąd stwierdził, że parcela powoda, na której wystawił budynek nie graniczy bezpośrednio z publiczną ulicą, placem, ani z publiczną drogą. Gdy zatem zabudowanie tej parceli narusza normy prawa publicznego uznał sąd, iż zarządzenie wydane przez pozwanego zgodnym jest z przepisami, na które się pozwany w zarządzeniu z dnia 14 listopada 1936 r. powołał. Mylnym zaś jest zapatrywanie powoda, jakoby wobec uzyskania w Wydziale Powiatowym zezwolenia na osiedlenie, nie potrzebował już zezwolenia pol.-budowl., ponieważ z postanowienia § 13 odstęp 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 1876 wyraźnie wynika, że uzyskanie zezwolenia osiedleńczego nie czyni zbytecznem zezwolenia policyjno-budowlanego. Ustne oświadczenie urzędnika gminnego jest dla oceny sprawy bezprzedmiotowym.

Przeciw wyrokowi Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach wniósł powód odwołanie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Katowicach z wnioskiem o uchylenie tego wyroku podając na uzasadnienie jak w skardze, a ponadto podniósł, że Wydział Powiatowy w Świętochłowicach przy udzieleniu mu zezwolenia na osiedlenie błędnie go objaśnił co do toku instancji, gdyż nie wspomniał wcale, iż powód potrzebuje zezwolenia policyjno-budowlanego na budowę domu. Podał dalej, że dom wybudowany na pośrednie połączenie z drogą publiczną prowadzącą z Bytomia do Chorzowa, zaś dom odpowiada przepisom policyjno-budowlanym i wobec tego nie zachodzi potrzeba jego zburzenia, gdyż brak drogi da się uzgodnić z obowiązującym przepisem przez to, iż jego parcelę połączy się z drogą publiczną. Podniósł powód wreszcie, że zarządzenie policyjne z 14 listopada 1936 r. nie zawiera powołaniasię na podstawę prawną po myśli artykułu 75 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 22 marca 1928 r. Wreszcie dodał, że roztrzyganie kwestii, czy parcela posiada połączenie z drogą publiczną, nie należy do kompetencji pozwanego, lecz do naczelnika gminy. Prosił również o ustalenie przedmiotu sporu na kwotę 200,— zł, podając, że kwota ta jest istotną, gdyż rozbiórka małego domu tyle może go kosztować.

Wojewódzki Sąd Administracyjny rozpatrzywszy odwołanie postanowił oddalić je jako nieuzasadnione z powodów ustalonych przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach w wyroku z dnia 27 stycznia 1937 r., do których to motywów powoda odsyła się. Co do dalszych zarzutów, to zauważa się, że orzekający sąd nie może wdawać się obecnie w rozpatrzenie okoliczności dotyczących zezwolenia na osiedlenie, albowiem to zezwolenie nie jest przedmiotem sporu. Również Sąd nie może obecnie ustalić czy parcela na której dom stoi może uzyskać połączenie z drogą publiczną, ponieważ przeprowadzenie drogi publicznej należy do gminy, której orzekający sąd w tym kierunku żadnych poleceń dać nie może. Stwierdza się, że zarządzenie policyjne z dnia 14 listopada 1936 r. cparte jest na podstawie prawnej, a to na przepisie § 1 rozporządzenia policyjno-budowlanego z 1 kwietnia 1903 i 9 lutego 1919 r. oraz na § 10 tyt. 17 część II. ogólnego prawa krajowego. Ponieważ więc powód stworzył stan nielegalny wybudowawszy dom bez zezwolenia policyjno-budowlanego, przeto stwierdzając tę okoliczność należało odwołanie oddalić z tem, że zmieniono jedynie wartość przedmiotu sporu na 200,— zł, ponieważ sąd uznał wywody apelanta w tym kierunku za uzasadnione.

Decyzja w sprawie kosztów polega na § 103 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 r.

Przeciw temu wyrokowi przysługuje prawo rewizji do Najwyższego Trybunału Administracyjnego w Warszawie w ciągu 2 tygodni od dnia doręczenia. Środek prawny należy wnieść do Wydziały Powiatowego w Świętochłowicach.

Katowice, dnia 19 maja 1937 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny

L. S. (—) nieczytelny.

Odbito w Drukarni E. Leksan, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr 23. — Telefon: 411-10.